

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Ύψιστου της Παιδείας ως το κατ' εσχάτην παιδικόν εκπαιδευτικόν σύγγραμμα, αληθείας και ακριβείας εις την γράφην ημῶν ὑπερβαίνας και υπό του Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἄριστον και χρησιμώτατον εις τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ
Ἐσωτερικοῦ : Ἐξωτερικοῦ :
 Ἐτήσια δε. 8,— Ἐτήσια φρ. 12,—
 Ἑξαμηνος 4,50 Ἑξαμηνος 5,50
 Τριμηνος 2,50 Τριμηνος 3,—
 Αἱ συνδρομαὶ ἔρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΙΔΡΥΘΗ Τῶ 1879
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
 διὰ τῶν Πρακτορῶν, Ἐσπ. Λ. 10. Ἐξοτ. Λ. 16
 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' και Β' περιόδου
 τιμῶνται ἑκάστου λικ. 25
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὁδὸς Ἐδριαιδοῦ δε. 28, παρὰ τὸ Βαθράκιον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ος. Ἐν Ἀθήναις, 13 Ἰουλίου 1913 Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 33

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΨ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL
 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'. (Συνέχεια)
 — Τι νὰ ἰδῶ! ἀψιθύρῃσεν ἀπαλπὶς ὁ Μπόμπης.

Ὁ Μπριὺ ἐξηκολούθησεν :
 — Ὁπωσδήποτε, εὐχομαι, ἀφοῦ ἔχῃς τὴν ἀφέλεια νὰ προτιμῆς τὴν ἐλευθερίαν σου, νὰ μείνῃς μαζί μας ὅσω τὸ δυνατόν λιγώτερο.

Ὁ μικρὸς ἀπέμεινε :
 — Δὲν ἔκμα κανένα κακό! πὼς μποροῦν λοιπὸν νὰ μὲ κρατήσουν φυλακισμένον ;

Ὁ Μπριὺ ὕψωσεν τὰ μάτια πρὸς τὸν οὐρανόν :

— ὦ, Θεέ μου! δὲν τὸν ἀκούς; δὲν ἔκαμε, λέει, κανένα κακό! μὰ μήπως εἶνε αὐτὸ λόγος ;

Και, ἀλλάξων ὕψος, ἤρώτησε :

— Δὲν λέμε καλλίτερα γιὰ τὸ πρόγευμά σου; Πρὸς τὸ παρὸν αὐτὸ εἶνε τὸ σπουδαιότερο, γιὰτὶ στοιχηματίζω ὅτι πεθαίνεις τῆς πείνας.

Ὁ Μπόμπης ἦτο τὸσον ἐκπληκτικὸς δι' ἅσα τῶ συνέβαιναν, ὥστε δὲν ἐσκέφθη διόλου ὅτι ἔπρεπε νὰ φάγῃ. Ἡ ἀγαθὴ ὁμῶς ἐρώτησις τοῦ δεσμοφύλακος τῶ ὑπενθώμισεν, δι' ἄλλην τὴν νύκτα ἐταξείδευε μὲ τοὺς αὐτονομικοὺς νησικῶς. Καὶ ὠμολόγησεν, ὅτι θὰ ἀπρογευματίζεν εὐχαρίστως.

— Μπράβο! ἔκαμεν ὁ Μπριὺ κατευχαριστημένος. Τώρα μιλάς φρόνιμα. Ἄσε νὰ ἰδῆς αἱ καλὰ πῶ εἶνε ἰδῶ σὴ Βαστίλλη! Περίμενέ με. Πᾶν νὰ σοῦ φέρω νὰ φῶς.

Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ, μὲ νεύματα πῶ ὑπέσχετο πολλά, ἐξῆλθεν, ἐκλείδωσεν τὸν Μπόμπην εἰς τὴν νέαν του κατοικίαν και ἀπεμακρόνη.

Μία καλὴ φυλακίη.

Ὁ φυλακισμένος δὲν ἔμεινε πολλὴν ὥραν μόνος. Διότι μετ' ὀλίγον ἤκουσε πάλιν τὸν κρότον τῆς κλειδαριᾶς και εἶδε μὲ χαρὰν τὸ ἀγαθὸν πρόσωπον τοῦ μάρτυρα-Μπριὺ, ὁ ὁποῖος ἐπανήρχετο

μὲ δύο παιδάκια, δέκα - δώδεκα ἐτῶν, φορτωμένα μεγὰλα πανέρινα.

— Νά, τὰ παιδιὰ μου! εἶπε. Σοῦ τὰ φέρνω, γιὰτὶ συγγὰ θὰ σοῦ κάμνουν συντροφία και θὰ καίζετε μαζί.

Ὁ Μπόμπης τὰ ἐκύτταξεν. Ἦσαν και τὰ δύο μικροσκοπικὰ πανομοιότυπα τοῦ πατρὸς τῶν. Τὸ ἴδιον στραγγυλὸν πρόσωπον, τὸ ἴδιον ὀδάνοικτον στόμα, τὸ ἴδιον ἀγαθὸν μειδιᾶμα.

Ὁ μικρὸς τῆδεῦ εἶσινε τὴν χεῖρα πρὸς τοὺς κληρονόμους τοῦ Μπριὺ, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐβλίψαν διαχυτικώτατα, και ἀμέσως ἐσπευσαν νὰ στρώσουν τὸ τραπέζι. Ἄμα ἐτοιμάσθησαν ὅλα, ὁ δεσμοφύλαξ ἐφώνησε φαιδρῶς :

— Ὅριστε! καθήστε!

Και οἱ τέσσαρες ἐκάθησαν εἰς τὸ τραπέζι. Τὸ πρόγευμα, πλουσιώτατον, ἀπετελείτο ἀπὸ βραστὸν κοτόπουλον μὲ σούπαν μπιζέλια, ἀπὸ μοσχάρη σιυράδον, ἀπὸ γλάσσαν ἀρβύλαιαν ραγοῦ, ἀπὸ πετεινὸν φητόν, ἀπὸ μανιτάρια και ἀπὸ σπαράγγια!

Πορακουργεῖς ἀπὸ τὴν θυμασταίαν ὄρεξιν τῆς οἰκογενείας Μπριὺ, ὁ Μπόμπης εἰτήγησε μὲ τὸ παραπάνω τὸ λευκοῦλλειον αὐτὸ τραπέζι, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποῖου ὁ δεσμοφύλαξ, γερμίζων ὀλογνὲν τὸ κοτῆρι του μ' ἓνα λαμπρὸν κρασί τῆς Βουργουνδίας, ἐξηκολούθησε νὰ τοῦ ἐκθειάζῃ κα προτερήματα τῆς φυλακῆς, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἔρριψεν ἡ καλὴ του τύχη.

Τῶ ἀπερήθησεν και τὰ ὄνματα πολλῶν μεγάλων ὀρχόντων, οἱ ὁποῖοι εἶχεν διέλθῃ ὀλίγους μῆνας ἢ ὀλίγα ἐτῆ εἰς τὴν Βαστίλλη, ὅπως ὁ Καρδινάλιος Ροάν, ἡ συντήρησις τοῦ ὁμοῦ ε-

«Κατευχαριστημένον, τὸ κοριτσάκι ἐχειροκροτοῦσε».

στοίχιζεν εκατόν εικοσι φράγκα την ημέραν... ο πρίγκιψ Κουρλάνδ, ο οποίος εξώδυσαν είκοσιδύο χιλιάδας φράγκα εις ες μήνας, κλπ.

Ητο η επίδρασις τού καλού βουργουνδείου η της μεταδοτικής φαιδρότητος της οικογενείας; Το βέβαιον είναι, ότι όταν ο Μπόμπης έσηκώθη από το τραπέζι, ήτο πολύ δολιγώτερον μελαγχολι-

«Επέστρεψεν εις το δωμάτιόν του, κατευχαριστημένος από την ημέραν του». (Σελ. 262, στ. α')

κός. Καί η ευδιάθεσις του συνεπληρώθη, όταν ο δεσμοφύλαξ τῷ ἐπρότεινε νά υπάγουν περίπατον. — Πώς; περίπατον; ηρώτησεν ο μικρός τζόκευ, περιπίπτων από εκπλήξεως εις εκπλήξιν. Μά δεν είμαι λοιπόν φυλακισμένος;

— Είσαι, απεκρίθη ο δεσμοφύλαξ, άλλ' αυτό δεν είναι λόγος για νά μή πάς νά πάρης λίγο τον αέρα σου. Ο κανονισμός τό επιτρέπει. Έλατα, παιδιά, θηνευόμε στην ταρατσα.

Μαζί με τους νέους του φίλους, ο Μπόμπης ανέβη πολυαριθμούς κλίμακας και έφθασε τέλος εις τό δώμα των κύργων.

Τό μέρος εκείνο δεν είχε μόνον τον καθαρώτερον αέρα, αλλά και την ωραιότεραν θέαν. Τού έδειξαν από εκεί επάνω όλα τα μνημεία των Παρισίων. Έπειτα ο δεσμοφύλαξ έπήγεν εις την άργασίαν του και τά παιδιά έμειναν μόνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' ΕΥΤΥΧΗΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ!

«Ο Μπόμπης παχαίνει!»

Τό παλαιόν ωρολόγιον, τό όποιον υπεβάσταζαν αγάλματα, παριστώντα καρδιακούς αλυσοδέτους, τό ωρολόγιον της Βασιλλίης είχε κτυπήσει πολλές ώρας, αι ώραι αύται είχαν κάμη ημέρας και αι ημέραι μήνας, αφότου ο Μπόμπης ήτο φυλακισμένος.

Η ατμόσφαιρα της παραδόξου εκείνης φυλακής είχε επενεργήσει βραδέως άλλ' ασφαλώς, και ο Μπόμπης, έγκαρτερών, έζη τόρα ησυχος, εύτυχης και εύχαριστημένος.

Είς την άρχήν, δεν ήμπορούσε νά συλλογισθῆ χωρίς λύπην και χωρίς άγανακτησίαν, τον κύριον του και τό κακόν πού τού είχε κάμη. Διότι, εκέκτετο, η άποκάλυψις των μυστικών του δεν ήμπορούσε παρά νά τον βλάψη.

Έλπικέτο επίσης ένθουμούμενος τον γέροντα φυλακισμένον τού Μαύρου Πύργου, ο όποιος έπεριμένεν εις τό παγωμένον του δωμάτιον, νά υπάγῃ νά τον έλευθερώσῃ, κατά την υπόσχεσιν πού τού έδωσεν. 'Αλλ' όλίγον και' όλίγον αι τύψεις του και ηνάσθησαν, άπεμακρύνθησαν εις τό παρελθόν, και ο Μπόμπης, άφού έσκέψθη ότι δεν έπταιν ούτός άν δεν ήμπορούσε νά κρατήσῃ τῆς υποσχέσεως του, ήρτισε νά ζῆ μάλλον άμέριμνος, νάπολαμύβαν, τῆς περιποίησεως τού μπάμπια Μπριού και νά έπωφελεῖται των προνομίων τού φυλακισμένου τού Βασιλέως, — η τού «προσεκλημένου» ως έλεγεν ο δεσμοφύλαξ. Διήρχετο

τάς ημέρας του παίζων εις τά δώματα η εις τούς προμαχώνας τού φρουρίου με τούς μικρούς του συντρόφους, και άναγινώσκων εις τό δωμάτιόν του βιβλία, τά όποια τῷ έφερεν ο ανεξάντλητος δεσμοφύλαξ από την βιβλιοθήκην τῆς φυλακής.

Ένα πρωί, ενῶ άνεδύετο, είδεν ότι δεν τον έχωροῦσαν πλέον τά ένδύματά του.

— Μπα! αυτό μή σου κακοφαινεταί! τῷ είπεν ο Μπριού, παρών την στιγμήν εκείνην, θά σου κάμωμε καινούργια φορεσιὰ δι' έξόδων τού βασιλέως, γιατί, έννοείται, ο βασιλεύς ντόναι τούς φυλακισμένους του. Έμπρός λοιπόν! Τι χρώμα τό θέλεις τό καινούργιο σου φόρεμα; Πές μου, και σε τρεις μέρες θά τό έχῃς, και μάλιστα τῆς τελευταίας μόδας!

Ο Μπόμπης όμως δεν έφαινετο ένθουσιασμένος από αυτήν την πρότασιν. Έκόνταξε τό γελέκι του πού έχασκε δύο δάκρυλα εις τό στήθος του, και τού ήρχετο νά κλαύσῃ.

— Έπάχυνες, μπρέ παιδί μου! υπέλαβεν ο δεσμοφύλαξ, είναι κανένα κακό αυτό; Θα πῆ, ότι η διαίτα τῆς φυλακής σε ώφελεί. Γιατί είσαι έτσι λυπημένος;

Ο Μπόμπης απεφάσισε νά όμολογήσῃ τά αίτια τῆς λύπης του.

— Από τά λόγια σας, μπάμπια Μπριού, φαίνεται ότι δεν ξέρετε τί θά πῆ τζόκευ.

— Νά πῶ την αλήθεια, όχι, δεν ξέρω...

— Ο τζόκευ είναι καταλλάρης έλαφρός, μά πολύ έλαφρός. Αν πορπαχώνω λοιπόν, θά βαρύνω και διαν βγῶ από δώ-μέσα, δεν θά μωρέσω νά ξαναγίνω τζόκευ... ο μπάμπια-Τομ δεν θά με θέλῃ.

Ο Μπριού έεαλε τά γέλια.

— Μεγάλο ευστόχημα, μά την αλήθεια! έφώναξε. Μά μήπως, πρὸς τό παρόν, πρόκειται νά καθολικεύσῃ; Έπειτα, ως πού νά βγῆς από δώ μέσα...

Δεν άπετελείωσε την φράσιν του, γρινίων περιτόν νά λυπήσῃ τον μικρόν του προστατευόμενον, διότι ήθελε νά πῆ, ότι δεν θά έξήρχετο από την Βασιλλίην πόσον γρήγορα. Είχαν ιδῆ τόσα τά μάτια τού μπάμπια Μπριού! Δι' αυτόν, κάθε άνθρωπος είσερχόμενος εις την φυλακήν τού Κράτους, είχε την πιθανότητα νά διελθῇ εκει-μέσα όλην του την ζωήν. Τούτο δε ακριβῶς έθεώρει ως υπερτάτην εύτυχίαν, διότι η Βασιλλίη τῷ έφαινετο ως μοναστήριον, ως άσυλον άπαρθείαστον, όπου ήμπορούσε κανείς νά ζῆ άνε-

«Από τά λόγια σας φαίνεται ότι δεν ξέρετε τί θά πῆ τζόκευ». (Σελ. 262, στ. γ')

τως, ησυχως, μακράν των περισσομαῶν και των αθλιότητων τού κόσμου.

Κλεισμένος και ο ίδιος εις τά χανδρά εκείνα τείχη, διά των όποιων δυσκόλως έφθανεν ο θόρυβος τῆς έξω ζωῆς, ο άγαθός δεσμοφύλαξ οὔτε καν υπώπτευε τά σπουδαία γεγονότα, τά όποια διαδραματιζόντο όλονεν εις τό Παρίσι...

Όλλη ιστορία

Είμεθα υποχρεωμένοι νά εμβέσωμεν έν συντόμῳ, έσα συνέβησαν τούς όλίγους μήνας, κατά τούς όποιους ο Μπόμπης έζη κλεισμένος εις την Βασιλλίην.

Η Γαλλική Έπανάστασις, η όποια είχε αρχίσῃ την 5 Μαΐου, έπροχώρει με γιγαντιαία βήματα πρὸς την κατάλυσιν τῆς βασιλείας. Ο δυστυχῆς Λουδοβίκος ΙΣ', άσθενής, άναποφάσιτος, τυφλώσιμος, δεν ήτο εις θέσιν νά καταστάλῃ τό τεράστιον αυτό κίνημα. Η Έθνική Συνέλευσις είχεν εγκαθιδρυθῆ και άντέτασεν ήδη την ισχύν τῆς εναντίον τῆς βασιλικῆς εξουσίας.

Είς τό Παρίσι έπροχωρούσαν γρηγορώτερα και μακρότερα. Την 13 Ιουλίου 1789, ο λαός, έξεγερθείς κατά τού βασιλέως, έζητει μεγαλοφώνως όπλα διά νά μυνθῆ εναντίον τού στρατού. Ούτως έοχηματίσθη ο πυρήν τῆς «έθνικῆς φρουρῆς» από εκλεκτά λαϊκά στοιχεία.

Αλλά μεταξύ των καλών αυτών άστών, εύρισκόντο και στοιχειά άτακτα, κακοποιά, άνθρωποι «του σχοινιδι και του παλουκιδι», λυκοι χαϊρόμενοι εις την άνεμοζάλην. Οι κακίβροι αυτοί, ώπλισμένοι με λαστούς και ροπαλα, διέωχσαν τῶς όδούς την νύκτα τῆς 12 πρὸς την 13 Ιουλίου, τρομοκρατοῦντες τούς διαβάτας, λεηλατοῦντες τά καταστήματα, καταστρέφοντες τά πάντα. Έσκέπτοντο νά υπάγουν νά λεηλατήσουν και τό Δημόσιον Ταμείον, διαν μία φωνή άνέκραξε:

— Είς την Βασιλλίην!

Τό πλήθος, άνάμικτον τώρα, υπήκουσεν εις αυτήν την φωνήν κ' έστράφη πρὸς την φυλακήν τού Κράτους.

Εκείνην την στιγμήν ακόμη, δεν έπρόκειτο οὔτε περί έλευθερίας και τυραννίας, οὔτε περί άπέλευθερώσεως των φυλακισμένων, οὔτε περί καταλύσεως τῆς βασιλικῆς εξουσίας. Την νύκτα τῆς 12 Ιουλίου, έφώναξαν ακόμη «ζήτω ο βασιλεύς!» ενῶ ελεηλάτων τά άρτοπωλεία και τά οινοπώλεια, τά εύρισκόμενα περί τῆς Βασιλλίης. Έπειτα τό πλήθος εγκαθιδρύθη εις την πλατείαν και έπέραςε την νύκτα πινον, ζῶδον και κυττάζον τά πελώρια εκείνα τείχη τού φρουρίου, τό όποιον βεβαίως δεν τῷ έφαινετο εύάλωτον.

Ενῶ συνέβαιναν αυτά έξω τῆς φυλακής, τί συνέβαιναν άρα γε μέσα; Απολύτως τίποτε! Η συνήθης ζωῆ

εξηκολούθη. Τό προσωπικόν και η φρουρά δεν είχαν άνητυχῆσῃ διόλου. Οι άνθρωποι αυτοί είχαν την πεποίθησιν, ότι τό φρούριον των ήτο άπόρρητον, άκατάλυτον. Ένωσεται δε, οι φυλακισμένοι δεν είχαν μάθη τίποτε περί τῆς λαϊκῆς έξεγέρσεως.

Μόνον ίσως ο διοικητής τῆς Βασιλλίης έφηνέρωνε με τό ύφος του κάποιαν άνησυχίαν.

Όταν ένύκτωσε, ανέβη εις τούς πύργους, και εκεί, στηλιζόμενος επί των τηλοδύλων, τά όποια έβγαζαν τά χάλκινα στόμιά των από τούς προμαχώνας, εκύτταζε πύλλην ώρην σιωπηλὸς τό αμέτρητον και άπειρητικόν εκείνο πλήθος, τό όποιον εκάουριε τά περιχώρα τού φρουρίου.

(Έπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑ' ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΛΕΟΝΤΗ

«Αγαπητοί μου,

Ως πρὸ όλίγου, ήμεεις οι Έλληνες, και πρὸ πάντων οι Αθηναίοι, επάσχομεν από έν ειδος βουλγαροφροβίας. Έλογαριαζαμεν τούς Βουλγάρους ως πολύ επικινδύνους αντίχῆλους εις την Ανατολήν και είχαμεν την ιδέαν, ότι εις τον πολιτικόν έν γένει προώδευαν ταχύτερα και ασφαλέστερα από ημάς. Έθαυμάζαμεν την όργάνωσιν των, την διοικήσιν των, την πολιτικὴν των, τον στρατόν των, όλα των. Και στόλον ακόμη πού δεν είχαν, επιστεύαμεν ότι θα εκαναν γρήγορα έφκμύλλον τού ιδιού μας. Είς κάθε περίστασιν ελέγαμεν: «Κυριάζετε τούς Βουλγάρους, πού κάμνουν τούτο, πού κάμνουν εκείνο... Ακόμη και Έθνικόν Θεάτρον έχουν, ακόμη και Ακαδημίαν... με Ακαδημαϊκού». Ημεεις τίποτε! Μόνον κτρία!.. Τούς εξετιμῶμεν, τούς ύποληπτόμεθα πάρα πολύ, και ως γείτονας αντίχῆλους, τούς εφοβούμεθα. Κατήντησε νά φιθιρῶμεν: «Και την Αγία Σοφία οι Βούλγαροι θά μάς την πάρουν μία μέρα!»

«Ε, δεν είχαμεν και τόσον άδικόν! Μήπως ήμεεις είμεθα οι μόντοι γελασμένοι; Είς ο τον κόσμον, είχαν την καλλιτέρην ιδέαν διά τούς Βουλγάρους. Η Ευρώπη τούς ώνόμαζε φυλὴν Ισχυράν και Πρώσους τῆς Ανατολής. Και παντού είχαν φίλους, θιασώτας φανατικούς, οι όποιοι έφώναζαν ότι τό μέλλον είναι ιδιόκον των. Και ξυβριτε διατί; Διότι οι Βούλγαροι είχαν την τέχνην νά ύποκρι-

νιωνται, νά προσποιούνται, νά φαίνονται, ότι δεν ήταν! Έφρουρούσαν μίαν λεοντήν τόσον τεχνικά, τόσον επιτήδεια, ώστε και ο πλέον έμπειρος... ζωολόγος δεν ήμπορούσε νά ύποπτευθῆ, ότι εκρύπτετο από κάτω μία άρκουίδα, ένα θηρίον...

Αλλ' ήρτισε μία σύρραξις με τούς πρώην συμμάχους των, ήρκεσεν ένας πόλεμος όλίγων ημερών με τούς Έλληνας και με τούς Σέρβους, διά νά πέσῃ αυτή η λεοντή και νά φανῆ ὁ Βούλγαρος όποιος είναι: βέρβρος, άπολιτικός, θηριώδης, αίμοχαρής, ληστής, κακούργος, στρατιωτικῶς αδύνατος, πολιτικῶς ραδιούργος, δόλιος, άπαίδων, ψευδομένος και, όπως τό λέγουν, οι παίκται τού πόκερ, αιώνως μπλοφάρων. Τώρα πλέον τον ξυβριδος ο κόσμος. Και ξυβριτε ποιοι τον ανεκάλυψαν πρώτοι; Οι Ευζώνοι, πού έλαβαν την τιμήν νά τον γνωρίσουν από πολύ κοντά εις τὸν Θεσσαλονίκην.

— Άρτισε μας νά πολεμήσωμε μαζί του, έλεγαν με όλην την πεποίθησιν, και νά ιδῆτε πού θά τον πάμε καβάλλα ως τῆ Σόφια!

Τό είπαν τά ευζωνάνια μας και τό εκαναν! Τον έστρωσαν στο κουνήγι και την πηγαίνουν καβάλλα, νά τον αφίσουν απέξω από την Σόφια. Και άν αυτήν την εβδομάδα ο ήττημένος δεν παραδεχθῆ τούς όρους των νικητών, θά τον ξανακαβάλλωσιν και θά μωδῶν μέσα... Αλλά δεν είναι η ήττα τό μεγαλύτερον κακόν πού έπαθεν ο Βούλγαρος. Η λύσσα τῆς συμφορῆς τον εκανεν έξω φρενών, αφισε κατά μέρος κάθε πρόσχημα κ' έδωσεν έλευθερίαν εις τά θηριώδη του ένστίκτα. Φεύγων ήττημένος, έσφαξαν, εκάυσεν, εκήλωσεν, διέπραξε τά φρικτώτερα κακούργηματα εναντίον των άσπλων πληθυσμών.

Τού κάκον προσπαθεῖ τώρα νά τό διαφεύγῃ και νά τάρνηθῆ. Τά όργιά του είχαν μάρτυρας ξένους, άμερολήπτους, και τώρα τά ξυβριτε όλος ο κόσμος. Έτσι ο Βούλγαρος έπαυσε νά λογαριαζεται, όχι πλέον μεταξύ των πολιτισμένων, αλλά μεταξύ των ανθρώπων. Η λεοντή έπεσε διαπαντός. Η εκτίμησις πού τού είχαν ο κόσμος, εξητιμίσθη εις την φρικτήν πού επροκάλεσαν παντού οι άνήκουστοι βουλγαρισμοί και η βουλγαροφροβία των Έλλήνων μετεβλήθη εις βαθυτάτην περιφρόνησιν.

Πολύ διακτικόν τό πάθημα τού Βουλγάρου. Όπως είναι οι λαοί, τά έθνη, τά Κράτη, έτσι είναι και τά άτομα. Δεν άρκει νά φαίνεται ο άνθρωπος καλός, αλλά νά είναι πράγματι. Δεν είμπορεί νά προσποιηται διαρκώς. Θα έλθῃ μία περιστασις, πού θά τον κάμη νά δείξῃ τό φυσικόν του, θά έλθῃ ένας άνεμος πού θά σηκώσῃ την λεοντήν. Και τότε αλλοιμονόν του!..

Σας άσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΤΑ ΧΗΜΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

Α

Είς ένα μικρό χωριουδάκι, ένας γεωπόνος είχε συγκαλέσει τους γεωργούς και τους έδιδασκε πώς να καλλιεργούν την γην έπιστημονικώς.

Έβγαλε από την τσέπη του ένα μικρό μπουκαλάκι, το όποιον περιείχε μίαν σκόνην χρώματος σκότεινου, και το έσχημασε ύψηλά.

— Παιδιά, είπε, βλέπετε εδώ αυτήν την θαυματουργόν σκόνην; είναι χημικόν λίπασμα. Από αυτήν θα ριψετε μίαν κουταλιάν τής σούπας εις μίαν ρίζαν νιο-

Μετά ένα μήνα, διήλθεν εκ νέου ο περιουσιών γεωπόνος, να εξετάσει πώς έπήγαν τα πειράματα με τα λίπασματα.

Οι χωρικοί, κατά την πατροπαράδοτον συνήθειάν των, δεν είχαν κάμη, τίποτε! Τα περί λίπασμάτων διδάγματα είχαν μνη από το ένα των αυτί και είχαν βγή από το άλλο. — Αφού οι προπατορές μας δεν μεταχειρίζοντο χημικά λίπασματα, είπαν, τί θέλομεν ήμεις να νεώτερισώμεν; — Αλλά, φίλοι μου, κλωτσάτε την τύχη σας! Αί γαιάι σας σήμεραν δεν είναι πλέον γόνιμοι όπως ήσαν εις την εποχήν των προγόνων σας, έκουράσθησαν, εξητληθήσαν, δεν παράγουν όπως άλλοτε. Διά να έχετε πλοσίας έσσοδείας σίτου, άφθονα σταφύλια, πολύ λάδι, πρώτα λαχανικά κ. λ. π.

άπληστίαν των, έδωσαν περισσότερον λίπασμα, και τότε το πάρα καλό, αυτί να ώφελήσθ, έσκαψε τα φυτά.

— Φυσικά, απήντησεν ο γεωπόνος, και ή κίνα είναι δυναμωτική μόνον όταν την μεταχειρίζεσθε εις μικράς δόσεις, αλλά εις πολύ μεγάλας δόσεις βλάπτει. Αυτό έπρεπε να το σκεφθούν αι μωραί παρθένοι. Πρέπει να ειςεύρετε, φίλοι μου, ότι τα χημικά λίπασματα είναι ή δαιμονιωτέρα έφεύρεσις του κόσμου. Ένώ ή άτμομηχανή, ο ήλεκτρισμός, ο κινηματογράφος, το τηλεφώνον κλπ. διευκολύνουν και πλουτίζουν ώρισμένας τάξεις τής κοινωνίας, τα χημικά λίπασματα αυξάνουν την εύτυχίαν και την εύμάρειαν όλου του κόσμου. Όλιγοι ταξιδεύομεν, σπανίως μεταβαίνομεν εις τον κινηματογράφον, ενώ ψωμί τρώγομεν δλοι, φροσά επιθυμούμεν καθ' έλάχιστην, και ή έφεύρεσις των χημικών λίπασμάτων, ή οποία μάς προμηθεύει εύθνηότερον σίτον και περισσότερα φροσά, είναι πλουτοπαραγωγική και σωτήριος δι' όλον τον κόσμον.

Β

Μία γρηά, ή όαυία ήρχετο εκείνην την ώραν από το βουνό φορτωμένη φρύγανα και καυτόξυλα, έσταυροκοπέτο και μονολογούσε.

— Τι τρέχει; τί έχεις; την ήρώτησαν.

— Πηγαίνετε να ιδήτε! εις το χωράφι του Μπαρμπαγιάννη έφάνηκε ένας σταυρός μέσα εις το σιτάρι!

— Αι, τον έφερες μαζί; — Τι λέτε, παιδιά μου! έχει μάκρος 10 βήματα και πλάτος άλλα τόσα. Έφροθήθηκα να δπάγω κοντά.

— Πάμε να ιδούμεν το θαύμα! Μετέβησαν εν σώματι εις τον

έν λόγω άγρον και έσχεδιάζαν ήδη να κάμουν ένα εκκλησάκι εις τον τόπον του θαύματος.

Όταν έφθασαν εις τα άλωνα, τα όποια εύρίσκονται εις ύψηλόν μέρος, εις το άκρον του χωριού, είδαν μακρόθεν τον άγρον του Μπαρμπαγιάννη και έσταυροκοπήθησαν.

Μέσα εις το χρυσοπράσινον σπαρτόν, το όποιον είχε χρώμα γρασιδι, έκωγραφίζετο ένας παμμέγιστος σταυρός, διότι εις εκείνην την θέσιν το σπαρτόν ήτο ύψηλότερον και χρώματος πολύ βαθυτέρου.

— Να σάς εξηγήσω εγώ το θαύμα, ειπε ο γεωπόνος. Κατά την προηγουμένην έπίσκεψίν μου, άφισα εις τον παντοπώλην του χωριού όλίγας οκάδας χημικόν λίπασμα, με την έντολήν να το

Μαθηταί εις τον σχολικόν κήπον του έν Αθήναις Διδακταλείου τής Μέσης Έκπαιδεύσεως, δοκιμάζοντες χημικά λίπασματα επί άραβοσίτου.

μάτας π. χ., και θα ιδήτε θαύματα ή νεοματιά θα λάβη διπλασίαν ανάπτυξιν και θα κάμη διπλάσιον καρπόν. Συνάμα θα ώριμάσθ και ταχύτερα κατά 15 ήμέρας.

Οι χωρικοί έθαύμασαν και άπεφάσισαν να δοκιμάσουν. Μία νεαρά διδασκάλισσα, ή όποια ήτο παρούσα, ήρώτησε τον γεωπόνον αν το λίπασμα κάμνη και δι' άνθη τής γλάστρας.

— Μάλιστα, τής απήντησεν υπό τον όρον όμως να μη βάλετε εις μίαν μικράν γάστραν περισσότερον από όσον χωρεί μία δυκυτλήθρα, διότι άλλως θα κάψετε τα φυτά.

Τής έδωσε μάλιστα και ένα κουτάκι λίπασμα, να το διανείμη εις τας μωθητριάς τής, δια να βόζουν εις τας γάστρας.

πρέπει να μεταχειρισθήτε λίπασματα. Δοκιμάσατε τούλάχιστον, δια να πισωθήτε μόνοι σας, ότι είναι άποτελεσματικά.

Έκείνην την στιγμήν διέσχισε το πλήθος μία νεανίς, κρατούσα δύο γάστρας βασιλικού.

— Έγώ, έφώναξε, εγώ, κύριε γεωπόνε, έδοκίμασα. Είχα δύο βασιλικούς ίσου μεγέθους έβαλα εις τον ένα μίαν δακτυλήθραν χημικόν λίπασματος, και ιδού, ως βλέπετε, ο λίπασμένος έλαβα διπλασίαν ανάπτυξιν από τον άλλον.

— Εύγε, ειπεν ο γεωπόνος, ιδού μία νέα, ή όποια δεν είναι προγονόπληχτος. Μήπως έδοκίμασαν και άλλα κορίτσια;

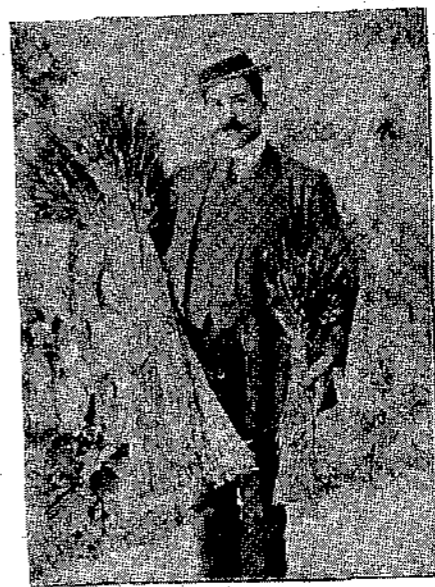
— Μάλιστα, ειπεν, εις το σχολικόν μας έμείρισαν χημικόν λίπασμα εις τα κορίτσια. Εις την άρχην είδαν όλαι λαμπρόν άποτελεσμα! αλλά έπειτα, από την

σπειρή κρυφά, χωρίς να τον βλέπη κανείς, εις το χωράφι του πλέον όπισθοδρομικού και πλέον δυσπίστου, έν στήματι σταυρού. (Περίπου 20 δράμια κατά τετραγωνικόν μέτρον.) Ένώ λοιπόν το σπαρτόν είναι χλωμόν, κιτριναρικόν, εκεί όπου έπεσε το λίπασμα, έγινε βιθυπράσινον, πλατύφυλλον, ζωηρόν, και δια τούτο διακρίνεται μακρόθεν ή ενέργεια του λίπασματος.

Αυτά τα γεγονόσ όπως δήποτε έλίγησ το ένδιαφέρον των χωρικών και ήρχισαν αι έρωτήσεις βροχηδόν.

— Από τί κατασκευάζονται τα χημικά λίπασματα;

— Κυρίως από πέτρας και όρυκτά (φωσφορολίθους, όρυκτά καλιούχα κτλ.) Έν μέρος όμως κατασκευάζονται από ξηρόν αίμα (αιματάλευρον), από άχρηστα φάρμα (ιχθυάλευρον) από ψόφια ζάα (κρεατάλευρον). Αλλά τα έν Ελλάδα κατασκευαζόμενα λίπασμα είναι εξ όρυκτων φωσφορίτου και σιδηροκυρίτου, εις τα όποια προστίθεται νίτρον εισαγόμενον εκ Χιλής και θεικόν κάλι εκ Γερμανίας.

Ο άνθρωπος αυτός κρατεί δεξιά στον παραχθέντα άνευ χημικου λιπασματος, και αριστερά στον παραχθέντα με χημικόν λίπασμα. Ποία διαφορά!

Έκ του σιδηροκυρίτου (περιέχοντος θειόν) και εκ των γαιανθράκων, περιέχοντων άρμωνίαν, κατασκευάζεται έν Ελλάδα ή θεική άμμωνία, ως δευτερευόν προϊόν τής κατασκευής αερίωφωτος. Και αυτή είναι χημικόν λίπασμα.

— Ποία χημικά λιπασματα είναι τα καλλίτερα;

— Όλα είναι καλά όταν γνωρίζη τις να τα μεταχειρίζεται όταν όμως ο γεωργός δεν γνωρίζη πολλά γράμματα, το προτιμότερον είναι να μεταχειρίζεται τα πέντε πλήρη σύνθετα λιπασματα, των όποιων ή χρήσις είναι εύκολωτάτη. Ταυτα είναι έτοιμα μίγματα εκ ποικίλων ουσιών (άζωτούχων, φωσφορούχων, και καλιούχων) εις αναλογίαν διάφορον δια τα διάφορα φυτά. Έκαστον λίπασμα έχει χωριστά είκόν του τύπου.

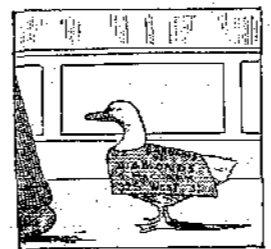
(Έπεται το τέλος)

ΡΑΓ'ΙΝΟΝΔΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ (γεωπόνος)

Διά τας διακοπάς προμηθευθήτε τόμους τής «Διαπλάσεως» και τής «Βιβλιοθήκης»

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

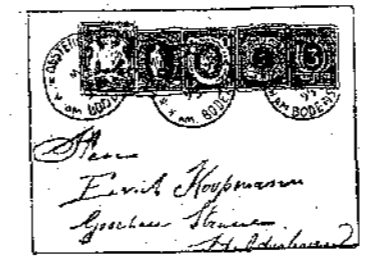
Μία ρεκλάμα

Είς το Αδς Αντίελες τής Καλλιφορνιας ένας άδαμαντοπώλης επένθησε νέον τρόπον ρεκλάμας. Έγύμνασε μίαν πάστιαν να τον ακολουθή

εις τον δρόμον, φορούσα ένα έπανωφράκι με το όνομα και την διεύθυνσιν του κυρίου της C. H. Clark! Η πελατεία του κ. Κλάρκ, ο όποιος πωλεί κυρίως κοσμήματα όκκαζίων, τ'έβησεν εκτοτε σημαντικώς.

Έν ταχυδρομικόν δελτάριον

Άγγλος, εύρεθείς εις την λίμνην τής Κωνσταντίας και θέλῃσας να στείλῃ έν δελτάριον εις κάποιον φίλον του, — το όποιον ώφειλε να ρίψη εις το γραμματοκιώτιον του πλοίου επί του όποιου έταξείδευεν, — έσκέφη την τελευταίαν

στιγμήν, ότι δεν ήξισεν ακριβώς εις ποίον Κράτος εύρίσκετο. Διά να είναι λοιπόν βέβαιος ότι δεν κάμνει λάθος, πρην ρίψη το δελτάριον εις το κιώτιον, έκόλλησεν επ' αυτού από έν γραμματόσημον όλων των Κρατών, τα όποια συναρθεύουν με την άχθην τής λίμνης Κωνσταντίας. Τα Κράτη αυτά είναι: ή Γερμανία, ή Αυστρία, ή Έλβετία, ή Βαυκρία και ή Βυρτεμβέργη! Όστε το δελτάριον του Άγγλου κατήγγησε συλλογή γραμματοσήμων!

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α.) Μαγική Εικόνη

Έστίαη υπό του Σημαιοφόρου Έλληνοσ

Έπήγαυε με το παιδί του, όταν έξασα να έχασεν απ' εμπρός του. Μήπως το είδατε;

6.) Παίγνιον

Έστίαη υπό του Συμμαχικού Στρατού

Table with 4 columns and 4 rows containing letters: KO, ME, BPA, BI; ΛOM, AI, ZI, A; A, EI, KA, AH; XI, NA, ΔΑΣ, KON

Να συναρλολογηθούν αι συλλαβαί αυται, ώστε ναποτελεσθούν τα όνόματα πέντε Κρατών τής Αμερικῃς.

γ.) Διά τούς Γαλλομαθεύς

Έστίαη υπό του Ζηλωτού του Δημοσθένους

A l' angl. n c.m.n. t l. l.u

Να γνωσθή αυτή ή παροιμία. Αήλωσις: Κάθε συνδρομητής, άγοραστής ή άναγνώστης τής Διαπλάσεως, από τας Αθήνας, τας Έπαρχιας και το Έξωτερικόν, εμπορεί να στείλῃ τας λύσεις εις το γραφείον μας (38, όδου Εύριπίδου), συνοδεύων την αποστολήν του με μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τα όνόματα όλων των λυτών θα δημοσιευθούν. Αναλόγως δε του ποσού, το όποιον άποτελεσθή, θα ήγγράψομεν και πάλιν δια κλήρον μερικόνσ λύτας ως συνδρομητάς τής Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσεις του 31ου φύλλου

α.) Η σέβρα του είναι ή μήτη του, εάν αναποδογυρισθή. — β.) Όμηρος, Πίνδαρος, Ηοίδος, Μόσχος, Οράτιος. — γ.) Il n'y a pas de fumée sans feu.

Ιδού τον Όδηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομίου του Κεφ. Β

ΔΙΑ ΓΝΩΜΙΚΩΝ.

Χάων (εξάλλος) — Είδες εκεί νά μου απορρίψη ή Διάπλασις τόν πόρηνά μου; θά τρελλαθώ!... μου έρχεται ζαλή... μου ανεβαίνει τό αίμα στό κεφάλι, θά... Φάων — Πράως Ισθί.

Χάων — Τί είπες;... άστεινύσαι; έχω θυμώση τόσο! Φάων (άτάραχος) — Θυμού κράτει.

Χάων — Άθλιε... μήν όμιλήσης πιά, γιατί... Φάων — Όργή και άουραία πολλούς άπάλωσαν... (γελά).

Χάων (ήσυχάζει) — Έγραψαν, ότι ή στιχογραφία μου ήτο βεβιασμένη... και όμως έκαμα δύο μήνες νά τό κάμω... Και τί ώραία πού ήτο ή έπιγραφή του!

Φάων — Ουδέν κακό άμικτον καλού. Χάων (μή ακούων) —... ήτο «έλλιδες Έλλήνων πραγματοποιούμενα».

Φάων — Θεωρία έπισκόπου και καρδιά μυλωνά. Χάων — Άρχισαμε;... (ήσυχάζων έξακολουθαί)... άχ, και ήλιτζα... Φάων — Ό δι' έλλιδων ζών έκ πείνης άποθνήσκει.

Χάων (Συγκρατών κίνημα όργης) —... ότι θά τό έγκρίνη και θά τό έπαινέση μάλιστα... Φάων — Μή μέγα φρόνει!

Χάων — Καί είχε 15 τετράστιχα. Φάων — Οχι έν τώ πολλώ τό εύ, άλλ' έν τώ εύ τό πολύ.

Χάων — Δέν είναι όμως ή πρώτη φορά πού τήν παθαίνω... Φάων — Ό δις έν τοις αύτοις πράγμασιν άμαρτάνων, άφρων άν δικαίως νομισθείη.

Χάων — Στο λέγω όμως, δέν θά στείλω εις τό έξής, ούτε ένα Παιδικόν Πνεύμα! Φάων — Όποιος καή εις τό κυλό, φραζέ και τό γιαούρι.

Χάων — Δέν είναι φίλε μου ή τρέλλα για τό βουνά!... Φάων

μαζί μ' αυτό και την αλονία άπέλπισία, την αλονία καταδίχη 'ς την δόλια του καρδιά... Άπό τότε έκλεισθήκε μόνος, όλομόναχος, έλπίζων έτσι νά εξαγνίση τό άκούσιο έγκλημά του, έχει μωσή τον κόσμον και άν καμμά φορά άπό τό άνοικτό παραθύρό του ιδί κανένα διαβάτη, τό κλει τό όρμη, ψ.θυρίζων: δέν τώθελα, δέν τώθελα!...

Ένα σιδηρόφρακτο τετράγωνο 'ς την άκρη τού περιβολίου του είναι ό μόνος του περιπατος, ή μόνη του συντροφιά: εκεί κάθε βράδυ, ήσυχος άπό τά βλέμματα των περιεργων, καταβαίνει και μηλει έλεύθερα με τον άδελφό του...

Βοσκοπούλα της Δαριδός

ΘΑΛΑΣΣΟΤΑΡΑΧΗ

Τό σιγανό της θάλασσα μουρούρισμα Ξεψυχισμένο φτάνει στ' άκρογάλι. Τάγερη άρμονικά σιγοσφυρίζοντας Τές θερινές λιακάδες λές πώς ψάλλει.

Δυνάμωσε τάγερη, σκόνη σύννεφο Σηκώνεται και σκέπει έλη την πλάση. Δέ βλέπεις 'μπρός σου τίποτα, τά Φάληρα Τού σίφουνα ή όρμη τάχει σκεπάσει.

Τά κύματ' άγριεύουντα — ζηλεύοντα — Με δύναμη στούς γύρω βράχους σπάζουν Πετιώνται άφροί — ή μανία τους — μεσοβρανα Και μούγκρισμ' άγριο άπ' την καρδιά τους [βγάζουν.

Κάποια βαρκούλα ξανοιγμένη πούμεινεν Άνοίγει στή στιγμή πανί, τιμόνι Και δυό ώρες με τά κύματα παλεύοντας Προφταίνει στήν Καστέλλα και σιμώνει. Παλιό Φάληρο. Άθανάσιος Διάκος

ΑΠΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Βλέπεις, μικρή μου ξανθούλα, αυτόν τον ήλιο πού σε λίγο θά φύγη; Τώρα μοιάζει εύχαριστημένος: τριγυρίζεται άπό μιά χρυσή άτμόσφαιρα γεμάτη εύτυχία... Μα ό δίσκος του τώρα φαίνεται μισός... πάλι, έφυγε.

Εσύρεις πού θά πάγη τώρα; όχι; άκου λουπόν. Προχθές ή γρηά έκείνη πού κάθεται στό δάσος, μου είπε πώς πάει στή χώρα των Μάγων.

Έκει ό σφραγός είναι πάντα χρυσοκόκκινος, όπως γίνεται στή δύση τού ήλιου, και στή γη τά λουλούδια ζούνε ήσυχα, γιατί δέν έχει τρέλλα παιδάκια νά τά κόβουν.

Έκει όλα, τριαντάφυλλα χρυσά, κίτρινα, κόκκινα, καμέλιες και ώραϊοι χρωματιστοί πανσέδες, ζούνε στό φώς τού ήλιου πού πάει νά τά 'δη άμα φύγη άπό μ'ας.

Γιαυτό βιάζεται τόσο νά δύση... Έμαθες τώρα, μικρούλα, πού πάει ό ήλιος πού φεύγει;

Σημεία του Άβέρωφ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Μακράν σου εύρισκομένη, γλυκειά μου Σάμος, πόσο ποθώ νά γυρίσω πίσω! Πόσον επίθυμώ νά ξαναϊδθώ τά ώραϊα σου βουνά, τούς προσινοστολισμένους κάμπους σου! Νά ξαναϊδθώ την θάλασσά σου την ήσυχη, πού κάποτε θυμώνει και ξεσπά σε κύματα άγριεμένα! Και έδώ βλέπω βουνά, και έδώ βλέπω θάλασσα, αλλά όλα μου φαίνονται άσχημα, διαντά παραβάλλω με τά δικά σου. Ω! έδώ δέν έχουν τά βουνά, την άμορφοάδα πού έχουν τά δικά σου, δέν έχουν οι κάμποι την προσινάδα πού έχουν οι δικοί σου! Τίποτε δέν παραβάλλεται με τή δική σου άμορφοάδα, τίποτε δέν μου κάμνει έντύπωσιν. Μά γιατί; Ποτέ δέν τώλεγα, πώς τόσο θά σ' επιθυμούσα, άφρώ μάλιστα δέν θ' άργήσω νά σε ξαναϊδθώ! Είπε λοιπόν τόσο γλυκεία ή γενέτειρα;

Ω! ναί! Γλυκεία πολύ! Μόνον δοοι έκαμαν μακράν της, έστω και για λίγο καιρό, μόνον αυτοί γνωρίζουν τι είναι... Ηρωϊκή Σάμος

ΣΚΕΥΕΙΣ

Άν ό κόσμος όλος όμιλούσε μιά γλώσσα, πόσον θά μπορούσαμε νάναπτυχθούμε, στον καιρό πού χάνομε για νά μάθουμε τά ίδια πράγματα σε διάφορες γλώσσες!

Τότε ή ανθρωπότης θά δείξη πώς έφθασε στήν τελειοποίησιν, όταν κατορθώση νά παύση τούς πολέμους, και όταν δέν θά έχη ανάγκη άπό φυλακές.

Για φαντασθήτε πόσα πράγματα πού δέν μπορούμε νά δούμε, δέν θά τά έξεραμε άν δέν είχαμε βιβλία νά μ'ας τά περιγράψουν!

Δύναμις της Θελησεως.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Παιδιά, σ' έστειλα νά μου φέρης μία όκά μύρα και σ' ήπιες τή μισή στό όρμος; — Ναι, πατέρα, δέν μπορούσα νά φέρω γεμάτη την κανάτα, ήταν πολύ βαρεία.

Έστάλη υπό τού Άστέρου της Έλευθερίας

Προχθές ό Φάων άστεινύμενος γέττης την Μικράν Άριστοκράτιδα: — Καί τί όποθέτεις, μά όκά σίδερο ζυγίζει περισσότερο, ή μιά όκά βαμβάκι; — Φυσικά, άπαντ' ή Μικρά Άριστοκράτις, τό σίδερο θά είναι βαρύτερο!

Έστάλη υπό τού Ζηλωτού τού Δημοσθένους

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 134ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1913 [1ος Διάπλασιν τού 1912, σελ. 442]

Έκ των δύο αριθμών, οι όποιοι συνοδούν κάθε ψευδώνυμον, ό πρώτος δηλοει πόσαι Άσκήσεις εκ της συλλογής τού διαγωνιζομένου ένεκρίθησαν ως άπλως δημοσιεύσιμοι, ό δε δεύτερος πόσαι εκ αυτών ήσαν έκτάκτως φρασαι. Τό θθροισμα των δύο αριθμών δρζει την θέσιν τού διαγωνιζομένου, μεταξύ δε δύο έχόντων τό ίδιον θθροισμα, προηγείται ό έχων τον δεύτερον αριθμόν μεγαλύτερον. Ο τρίτος αριθμός με τό Ε δηλοει τό ποσόν των εις έκαστον άπονεμομένων δια την Συλλογήν του Βούθμων.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (Οι άπό 16 ετών και άνω, καθώς και οι μη σημειωθέντες εις τό τετράδιόν των της ήλιαν των)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κοσμοκράτειρα Έλλάς, 14+8 [11 Ε]. ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: — Μαρωνιδώ Χρ. Σουβαλιτζή, 14+7 [11 Ε]. — Ρόδου Μοσχολόγη, 15+6 [11 Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Μανιώδης Ταξειδωτούσα, 12+7 [10 Ε]. — Έλληνικός Στρατός, 13+6 [10 Ε]. — Γαλάτιοι, 13+6 [10 Ε]. (Έκτός Διαγωνισμού: Νέλις, 15+5 [10 Ε].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Δωδωνάτος, 14+5 [10 Ε]. — Έθνική Παληγενεσία, 12+6 [9 Ε]. — Μικρά Χελιδονάκι, 13+5 [9 Ε]. — Χίος Ανέστη, 13+5 [9 Ε]. — Σύμβολον τού Χριστιανισμού, 12+5 [9 Ε]. — Βαλκανική Συμμαχία, 13+7 [9 Ε]. — Μαστροχαλαστής, 11+5 [8 Ε]. — Ασηλευθωθεσία Κόρη, 12+4 [8 Ε]. — Δόξα, 14+2 [8 Ε]. — Υψηλή Ίδέα, 10+3 [7 Ε]. — Πυροφόρος Κανάρης, 10+2 [6 Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Μάχη τού Σαρανταπόρου, 6+2 [4 Ε]. — Πυγμαλίων, 5+1 [3 Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (άπό 12—15 ετών)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ηρωϊκή Σάμος, 15+10 [13 Ε]. (Έκτός Διαγωνισμού: Σουλφίς, 15+12 [14 Ε].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Δεσπότης τού Μιστρά, 15+9 [12 Ε]. — Έθνικός Στόλος, 13+10 [12 Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Συριακή Άθρα, 12+10 [11 Ε]. — Ηρώϊς τού 21, 13+8 [11 Ε]. — Μέλιων Έρπυρέτης, 12+8 [10 Ε]. (Έκτός Διαγωνισμού: Τέλλος Άγρας, 12+8 [10 Ε].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Έλληνικόν Ίδεώδες, 15+5 [10 Ε]. — Ένα Χιωτάκι, 14+5 [10 Ε]. — Ηρώϊς τού Σουλίου, 14+5 [10 Ε]. — Άθηναϊός Ιππότης, 13+5 [9 Ε]. — Έλλάς τού Ρήγα, 14+4 [9 Ε]. — Ματωμένο Φεγγάρι, 11+6 [9 Ε]. — Έλευθερωθεσία Έλλάς, 12+5 [8 Ε]. — Δόξα τού Έλληνισμού, 15+2 [9 Ε]. — Νικόλαος Δ. Πίστης, 13+3 [8 Ε]. — Ροδανός Έλληνόπαις, 12+4 [8 Ε]. — Φίλιργος Χελιδών, 12+4 [8 Ε]. — Ναυτάκι, 10+5 [8 Ε]. — Έλληνίς Μητέρα, 10+5 [8 Ε]. — Μεγάλη Έλλάς, 12+3 [8 Ε]. — Σχοινοτόλιτος Χίος, 12+3 [8 Ε]. — Θαλασοκράτειρα Έλλάς, 11+3 [7 Ε]. — Ασηλευθωθεσία Μακεδονία, 12+2 [7 Ε]. — Φιλόπατρις, 12+2 [7 Ε]. — Ααφροστεφής Στρατηλάτης, 12+2 [7 Ε]. — Ρεθμα τού Βοσκοπού, 12+2 [7 Ε]. — Κορυθαίολος Έκτορος, 12+2 [7 Ε]. — Ασηλευθωθεσία Έλλάς, 9+4 [7 Ε].

Σημεία τού Άβέρωφ, 9+4 [7 Ε]. — Ααφροστεφής Κωνσταντίνος, 11+2 [7 Ε]. — Προελατών Στρατηλάτης, 11+2 [7 Ε]. — Άγνή

Σ. Τσολακίδου, 9+3 [6 Ε]. — Μαραμένο Φούλι, 10+2 [6 Ε]. — Άθρα της Μουρσιώσας, 10+2 [6 Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (άπό 11 ετών και κάτω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Φόλας τού Μοραχίου, 14+5 [10 Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Έν τούτω Νίκαι, 12+6 [9 Ε]. — Έλληνοπούλο τού Αίμου, 15+3 [9 Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Γεφύρι της Άλαράνας, 12+3 [8 Ε]. — Γενναίος Ναυτικός, 11+3 [7 Ε]. — Γιαννάκης Παπανικολάου, 10+2 [6 Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ηλιακή Άκτις, 9+1 [5 Ε]. — Αεονιδεύς, 8+1 [5 Ε]. — Σενιουμένη Έλληνοπούλα, 6+2 [4 Ε].

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Άθρην, 38 οδός Έδρηίδου την 10ην Ιουλίου 1913.

ΕΙΣ τούς σημερινούς λυτας, μετά τό όνομα τού έν Σιδηροκάστρω Παν. Ι. Τζιτζιτζιέρα, βλέπετε και την λέξιν ός έντός παραθεσίου. Πρώ μ' έρωτήσατε τί σημαίνει, σάς λύω την άπορίαν. Τό ός σημαίνει ότι με την λύσιν του έστειλε δύο δεκάλεπτα, δια νά συμμετάσχη εις την κλήρωσιν με δύο κλήρους. Καί επειδή έρωτά ό Ίδιος πόσους κλήρους ειμφορει νά παίρνη κάθε φοράν, στέλλων ανάλογα δεκάλεπτα, τού άπαντ'ώ έδώ, δια νά τό μάθετε και όλοι σας, ότι ειμφορει νά παίρνη όσους θέλη. Με μεγάλην μου λύπην έγραβα τον άνωρον θάνατον τού αγαπητού μου φίλου Γεωργίου Θ. Κόλλια, γνωστού εις τον κύκλον μας με τό ψευδώνυμον Άεροκρόνθος. Την θλιβεράν έίδθην με μετέωρον ό Πρίγκιπ Άφρηνσιού, συνοδεύσας αυτήν και με ώραϊαν νεκρικήν ήρδην, αλλά πολύ λυπούμαι πού δέν έχω τόπον νά την δημοσιεύσω.

Μαστροχαλαστή, τό στάδιον πού έπροτίμησες μου φαίνεται και μένα καλλίτερον. Δέν ζεύρω όμως νά σε πληροφορήσω πόσα χρόνια σπουδάζουν οι μηχανικοί. Άλλοθι, θά εξακολούθησες και τώρα νά όνομάζεσαι μαστροχαλαστής;... Δέν υπάρχει εις τό γρασίδόν μου τό βιβλίον πού ζητείς, Έλληνική Καρδιά. Έκείνη τή βραδιά πού έπαύετο ή «Φωτεινή Σάντρα» στής Κυβέλης, δέν έκυμαε δά και τίποτε κακό, δια νά σε συγχώρη ό κ. Σενόπουλος! Άπλώς, ύστερ' άπό ένα διάλειμμα, εισερχόμενος εις τό θέατρον, ό κ. Σενόπουλος είδε' άν φράττων την θύραν δύο νέοι και, ένω ήτοιμάζετο νά τούς παρακαλέσθ νά τού κάμουν τόπον, ήκουσε τον ένα νά λέγη εις τον άλλον: «Ο συγγραφέας είναι στα παρασηνία!» — «Όχι, ειπε τότε, έδώ είναι!» Και έπέρασαν. Έπειδή τώρα ό ένας άπό τούς δύο ήσους σ' έπρεπε νά ζητήσης συγγνώμη;

Σύμβολον τού Χριστιανισμού, ό Γάιος έκείνος αντεγράφη ώρισμένως άπό την Συλλογήν τού Τέλλου Άγρα. Άν τώρα υπάρχει και εις την ιδίχην σου, δέν έπρόφρασα νά κυττάξω, θά είναι άπλή σύμπτωση.

Ένας φίλος μας, πού με παρακαλεί νά μη φανερώσω τόνόμ' του, μου γράφει: «Τό Π. Πνεύμα πού δημοσιεύσεν ή Παιδική Φλόγα εις τό 31ον φύλλον, τό έχει αντεγράφη άπό τό 3ον τού 1909. Έδώ δέν ειμφορει νά δικαιολογηθ' ότι τό μετέφρασαν άπό έννο περιόδιον, διότι ή λέξις όγίνα δέν υπάρχει εις έλλην γλώσσαν. Δέν καταγγέλλω άπό κείαν, άλλ' επειδή βλέπω τώρα τελευταία πολλά Π. Πνεύματα όχι πρωτότυπα. Καί ό Μεγαλόφρων

Κωνσταντίνος τό Π. Πνεύμα τού 30ου φύλλου τό αντεγράφη άπό τον τόνον τού 1911 ή τού 1912.» Προμένω τώρα τί ός πούν κατ'ήγελλόμενι.

Και σ' στα μαθηματικά, Ασηλευθωμένο Σουλιατάκι... Πώς έδιπλώθηκα! άλλ' έμειν βεβια, ότι θά με κάηξ νά γαρ' τον Σεπτέμβριον. Διαβάζε λοιπόν και κάπου-κάπου γράφε μου.

Τ' έννοεις, Άσθη της Έλευθερίας; νά σου δημοσιεύσω και τάς 15 Άσκήσεις σου διμιάς; Όχι, δέν γίνεται έτσι ποτέ. Έγώ πολλές συλλογές, και κάθε έβδομάδα παίρνω κατά σειράν δέκα, εις έκάστην των όπολων δημοσιεύω μέαν Άσκησιν. Έπειτα άλλας δέκα και όστω καθεξής. Έστε εις τό διάστημα της εξαμηνιας, δημοσιεύονται τρεις τέσσαρες Άσκήσεις τού καθενός. Έπειτα δημοσιεύονται τάποτελέσματα τού Διαγωνισμού κ' εκει σημειώνω ποται Άσκήσεις ένεκρίθησαν άπό την Συλλογήν έκάστου, άπως βλέπετε σήμερα εις τ' Αποτελέσματα της Α' Έξαμηνιας.

Άλλοθι, συγγράφω τούς βραδυθέντας εις τον 134ον Διαγωνισμόν και περιμένω τάς φωτογραφίας των νά τές δημοσιεύσω.

Περιμένω και τά Ψηφοδέκτα σας, δοσι δέν μου έστειλατε έκδη. Η προθεσμία, νά τό ζεύρετε, λήγει μεθαύριον.

Όμοίως έπιστολάς, εις τές όποιας όμως ό χώρος δέν μου επιτρέπει νάπαύνηται, μου έστειλαν αυθην την έβδομάδα και οι έξης: Μέλιων Έρπυρέτης, Άγωνιστής Χ, Κόρη, Φθινοπωρινή Άδους (αυτό τό φύλλον είναι ξεψηλημένον) Ισως βραδυτέρον θά τό ανατυπώσω, και τότε θά σ' τό στείλω.) Έλληνική Νίκη, Δοξαμένη Έλλάς, Έλλάς τού Ρήγα, Ηρώς της Άθρων, Τρελλή Ναυτοπούλα (σιν τά χιονία) Άθανάτα 1821-1912 (είμεθα σύμφωνοι) Σανθή Πουπέ και Φαληρικός Βράχος.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Έγυριόνται: «Στους τιμημένους νεκρούς της Έξορίστον Ατθίδος» — «Η Οάλασσα» τού Πόθου της Ρόδου — «Γαλήνη» τού Άθανασίου Διάκου — «Κορφαίτικα τύποι» της Βάρρας τού Κανάρη — «Μύθος» της Ζιλδός — «Τά γατάκια» της Έλλάδος τού Ρήγα — «Τό λάλημα τού Τζιτζιτζικα» της Μεκρός Άριστοκράτιδος — «Τό αιώδιον μίτος» τού Φάωνος — «Άπό τούς σπαραγμούς» τού Ρόδου Μοσχολόγητος — Άνικόδοτα, Παιγνια, Π. Πνεύματα και άλλα μικρά διάφορα διαφόρων.

Μπράβο! «Ένα κ' ένα» ήταν αυτή την έβδομάδα.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Σέβρον Χόλμς α. (Σ. Φ.) Λιχούδα, κ. (Ι.Μ.) Καμαρωμένο Εύζωνάκι, α. (Κ.Σ.) Δοξαμένο Δειρ' Ισάρι, α. (Δ.Σ.) Ηρώς τού Κίλις, α. (Γ.Α.) Ναυτάκι της Χαλιδόνας, α. (Γ.Α.Κ.) Πρίγκιπ Άφρηνσιού, α. (Γ.Σ.Κ.).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουν: ή Φθινοπωρινή Άδους (0) με Έυγενές Ίδαντιόν, Ονειρώδες Βάλς, Μελαγχρονή Μουσιμέ — ή Έλληνική Νίκη (0) με Τσουκνίδα, Άρβίλη Σανθούλαν, Παπαρόναν, Άνακίαν, Μπουνούλιαν, Μικρό Χελιδονάκι — ή Άσθη της Έλευθερίας (0) με Κορηνοπούλαν, Κόρησαν Καυί, Τέλλον Άγρον — ή Έγθουσιώδης Κυπριαπούλα (0) με Άρβίλη Σανθούλαν, Μικράν Άριστοκράτιδα, Έλευθωθεσίαν Μακεδονία, Κόρησαν Καυί, Βασιλίσαν της Κύπρου, Τρελλοκόρτις.

Η Διάπλασις καταβάλλει τούς φίλους της: **Μπαρουτοκωμωδία** την **Γαλαρόκωμην** (ναί, δια ἐγκαίρους) **Ναυτίου** τῆς **Χαλκίδος** (εἶσαι συνδρομητής, ἔχεις καί ψευδώνυμον, ὡς τὴν γραφῆ μου συγχαί) **Ἐξόριστον Ἀθίδα** (φαίνεται εἰς ἐντός ὀλίγου ταβάσανα-τελειώνουν) σοῦ ἔσπειρα τὰ τετράδια, καθὼς καὶ τὴν ἀγγέλιαν τοῦ κ. Φαίδωνος, ὁ ὅποιος σ' εὐχαριστεῖ πολὺ.) **Ἦρωα τοῦ Κιλίης** (ἔσπειρα.) **Ἐνθουσιώδη Κυριοπούλου** (ἔσπειρα.) **Ἐυγενῆς Ἰδωνικόν** (πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ ἐπιστολή σου· διὰ τὸ ἄλλο ναί, 3,05.) **Ζιλέ** (ἔσπειρα τὴν κάρτα σου· δὲν ἐνθυμοῦμαι τώρα πῶς συνέθη· ναί σοῦ ἀπαντήσω ἔτσι.) **Φάωρα** (σὲ συγχαίρω διὰ τὰ πρωτεία· ὄχι, ἕνα μόνον εἰμπαρὲς ναί στείλῃς· τὰ παραπάνω κερίττα, καθὼς βλέπεις σήμερον...) **Νόστιμον Ἰμαρ** (μὰ βέβαια θέλω, ἀφοῦ αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον ἐξήγησες καὶ σοῦ τὸ ἐνέκριντα εἰς τὸ Ἄγον φύλλον.) **Κόμμαρον Κατιτὶ** (ἠραία ἡ ἐπιστολή σου· ἀλλὰ τί ναί σοῦ πῶς! τέτοια τέρατα δὲν ἀξίζουν οἰκτον.) **Γενναίωψον Στρατηλάτην** (ἔσπειρα.) **Ἑλλάδα, εὐχαριστῶ!**) **Ἀναστηθεῖσα Ἡπειρος** (Ἑλλά λοιπὸν ναί μοῦ τὰ πῆς· σὲ περιμένω.) **Διχοῦδαν** (ναί, τὸ ἐσημεῖωσα καὶ εἰς τὰς Ἀσκήσεις σου.) **Ἀτρομήτην Σωφροσίτην** (ναί, ναί τὸς στείλλω καὶ αὐτάς· ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις.) **Μεγάλην Καρδίαν** (περιμένω.) **Βικ Φάλμαρ** (ἠραίατα γράφεις! δὲν πιστεύω ναί μ' ἄφισμα μὲ τὸ πρῶτον τῆς νέας περιόδου!) **Φίλεγγον Χαλιδόνα** (ἔχει καλῶς.) **Φιλοπατριδα Ἀνδροπούδαν** (λέγω, διὸ τώρα θὰ μοῦ γράφῃς συγχαίτερα.) **Βάρκαν τοῦ Κανάρη** (ναί, ἠραία εἶνε ν' αὐτῆ.) **Ἀρσὴ Σανθούλαν** (εὐχαριστῶ πολὺ, ποῦ μοῦ τὸ ἔγραψες, γιατί δὲν τὸ εἶχα ἰδῆ.) **Στυλιανόν Δ. Φ.** (ἔσπειρα ἐκ νέου 24 καὶ 26.) **Πόθον τῆς Ρόδου**, **Υποβρύχιον Δελφίνα**, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴ 10ην 'Ιουλίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

137ος Διαγωνισμὸς Ἀδύων Ἀπριλίου-Ἰουλίου

(Αἱ Ἀδύωνες δεκάδι μέχρι τῆς 22 Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.)

358. Αεζιγίωφος

Δυὸ συμφωνοῦν ἀν βάλῃς στὴ γραμμῆ
Μὲ τωρινὸ μᾶς Ἰπουργό,
Τύσανο στὴν ἀρχαία ἐποχῆ
Θὰ σχηματίσῃς στὸ λεπίδι.
Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Ρήγου.

359. Λογοπαϊκτικὸς Ἑλλησβόργιφος

Σὺ μὲ Α εἶν ἐνωθῆς,
Ἰερὸν θὰ γίνῃ εὐθὺς.
Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Σημῆσις τοῦ Ἀβέρωφ

360. Στοιχειστρίωφος

Περνῆ ἔμπρός μου ἕνα ποῦλι...
Δυὸ γράμματα εὐθὺς πιάνω
Καὶ τοῦ τὰ ρίχνω. Αὐτὰ κολλοῦν
Στὸ σῶμά του ἐπίνω.
Καί, θαύμα! γίνετ' ἄνθρωπος
Ποῦ δις ἔχει κεφάλῃ,
Γιατ' ἦταν κάποτε νεκρός
Κι' ἀνίστη, ἀλλὰ φθάνει!
Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Σημῆσις τῆς Ἀκουκόβουσις

361. Στοιχειοσυνδύωφος

Ἡ πρώτη τῶν τροφῶν...
Ὁ λύτης ἕνα γράμμα
Καὶ τόνον μεταβάλλει
Καὶ ζῶον ἐν τῷ ἅμα
Τετραπόδον προβάλλει
Ἐκ τῶν οἰκιμαίων.
Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ Ἀστέρου τῆς Ἐλευθερίας

362. Ἐπιγραφή

Δ Π Ν Ε
Ν Ο Ρ Μ Ο Υ Α Κ
Θ Σ Α Α Σ Α Π Η Ν
Ρ Α Μ Τ Ε Ο Ε Τ
Ω Γ Α Ο

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.
Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Ἐνδοξου Νύκτις

363. Μαγική Ἐνδὸν ἔξεν εὐκόνος

— Ἀλήθεια σὰς; λέω! ἤλθε... ἐλάτει!
— Ποιάς; ποιάς;
— Μὰ δὲν σὰς τὸ εἶπα;
Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ Γενναίωψου Στρατηλάτου

364. Ἀκροστοιχίς μετὰ Ποιμίλης

Τὰ μὲν ἀρχαῖα στοιχεῖα τῶν κίττωι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν νῆσον τῆς Εὐρώπης, τὸ δὲ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεστῆς, ἀρχαῖαν γῶραν τῆς: **Μ. Ἀσίας**: 1, Χώρα τῆς Ἑλλ. Χερσονήσου. 2, Χρονικὸν ἐπίρρημα. 3, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 4, Λατίνος συγγραφεὺς. 5, Θεός.

365. Ἐλλειποσύμφωνον

α ι ο · ε ε - α ι - ο - ε ι · α α - ε α - α ι - α ε ι
Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Θαλασσοκρατείας Ἑλλάδος

366. Γρίφος

ὄλη ἄν
ὄλη Η ὄλη μὲν ἄν
ὄλη ὄλη ἄν θεοὶ ἄν
ὄλη ἄν
Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Γαλήνης

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Γενναίωψυξ Στρατηλάτα. Καὶ ἐγὼ σοῦ εὐχομαι εἰς σὰνδ... καὶ εἰς πίτουρα.
Ἀναστηθεῖσα Ἡπειρος (11' 276)

Ἑλληνίς Μήτηρ. Ὡστε ἐν, δύο, τρία...
Ἔ; Γιατί ἀργεῖς νὰ γράφῃς; Σατανᾶς πεθαίνει...
Ἀναστηθεῖσα Ἡπειρος (11' 277)

Ἀγνωστος Χ, δὲν ἤξευρα διὸ εἶσαι γιὰ τὴν φρενολόγο!!! δυστυχῶς ὅμως δὲν ἔχω πρὸς τὸ παρὸν ἀνάγκη, διότι θὰ τὰ ἀναζητήσω μόνος μου εἰς τὰ βιβλῆ. Ἄν ἀτυχήσω, θὰ ἀποταθῶ εἰς Σάς, ἐξοχωτάτη.—
Σατανᾶς (11' 278)

Τριὰς Σατανᾶδων, φρενολόγος σὰς δὲν εἶνε καλὸς!!! ἀφοῦ δὲν σὰς ἔσπειρε ἀκόμη στὸ Δαφνύ!!!—
Σατανᾶς. (11' 279)

Ἀγνωστος Χ, μὲ τοὺς τραλλοὺς τὰ ἔβαλες; Πρόσεξε μὴ πέσης ὄμμα τῆς ἐπιστήμης.—
Χρυσάετος. (11' 280)

Εὐχαριστῶ ἔγκαρδως Ζιλέ, Μπονμπουλίαν καὶ **Νιόβην** διὰ συγχαρήθημα.
Κρητινοπούλα. (11' 281)

Ἀναστηθεῖσα Ἡπειρος, ἐπιθυμῶν τὸν θρίαμβον, τάσσομαι ὑπὸ τῆς σημῆσις τοῦ «Θριαμβου» σὰς.—
Ναυτίου τῆς Χαλκίδος.

Ονειρώδες Βάλς, φήρως μόνον ὅδες μου καὶ εἶμαι πρόθυμος νὰ ὑποστῶ καὶ τὰ μαρτύρια τοῦ Ταντάλου. Ἀλλὰ τέτοιο θὰ εἶνε τὸ ὕψος μου θταν θὰ τρῶς τὰ παγωτά, ποῦ θὰ μὲ λυτῆθῃς καὶ θὰ μοῦ δώσῃς.
Ἀγνητος Εὐζῶνος. (11' 283)

Ἀγνωστος Χ, Τσοῦχτρα, θὰ ἰδοῦμε ποιὸν θὰ χορεύσῃς. Ἐρεῖς ἢ σεις; **Σανθὸ Διαβολάκι,** δὲν σὲ κέρομας, γιατί εἶσαι ξανθὸ, ἐνὶ ἡμεῖς πῶ μαῦροι κ' ἀπὸ τὸ τγγάνι.
Τριὰς Σατανᾶδων. (11' 284)

Τριπλή ζουγλή Σαμαρία, ἔτοίμας τὸ παγωτό, γιατί σὲ ξέρω.—
Ἀγνητος Εὐζῶνος. (11' 285)

Τριὰς τῶν Σατανᾶδων Ἀρδων... καὶ Γαβριάδων,
Σὰς χρειάζεται τὸ διάβασμα Πέντ' ἔτη, ὅπως παπᾶδων!
Θερμὰ συγχαρήθημα γιὰ τὸν προδιδασμό Σας;
Κι' εὐχόμεθα τοῦ γρόνου νὰ δέσῃ τὸ μυαλό Σας...

Ἀγνωστος Χ, Τσοῦχτρα, Βασιλοπούλα τοῦ **Μισοῦ,** **Σανθὸ Διαβολάκι, Κόμμαρον Κατιτὶ** καὶ **Βαρῶνος Δελαπεινίου.** (286)

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΤΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΑΥΤΑΙ ΤΟΥ 3ου ΦΥΛΛΟΥ
(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 265).

- ΑΘΗΝΩΝ:** Γενναῖος Πυροβολητής, Εἰρήνη Μιλωνῆ, Εἰρήνη Φίλτσου, Ἰωάν. Ν. Χαλάς.
- ΑΙΓΙΝΗΣ:** Κωνστ. Κ. Λομπκάδριου (30 31).
- ΒΡΑΧΑΕΙΟΥ:** Ἡρώς τοῦ Κιλίης.
- ΙΘΑΚΗΣ:** Ἀνθούα Α. Κασσιανού, Ἰουλία Μερχάτη
- ΚΕΡΚΥΡΑΣ:** Φιγῆ Γ. Σκάκκο, Φ. Χ. Παναγιωτοπούλου.
- ΚΟΡΙΝΘΟΥ:** Κούλα Γεωργιάδην, Κρυστάλλα Ἐδση, Δανάη Π. Κυθωνιάτου, Μαρία Ἰ. Γεραφῆ
- ΛΑΡΙΣΣΗΣ:** Τάκης Ν. Κυριακίδης, Νικόλ. Δ. Σηλυβείδης.
- ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ:** Γεώργ. Νέκος.
- ΜΙΤ-ΓΑΜΗ:** Ἰουλία Κ. Μεσση, Ἀννίκα Ε. Πετῶ, Μαρία Κ. Μακροῦ.
- ΠΑΠΑΔΟΥ:** Στυλ. Α. Φλασίδης.
- ΠΕΙΡΑΙΩΣ:** Ἰάσον Σπέντζεσι.
- ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΥ:** Ἰαν. Γ. Τσινιζέας (Δίς).
- ΣΥΡΟΥ:** Καίρια Α. Κασδίτη.
- ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ:** Π. Χρ. Λεβέντης, Π. Γλυκοφρίδης, Γεώργ. Α. Βορέσι.
- ΧΑΛΚΙΑΔΟΣ:** Ἀθ. Γ. Βούλγαρης, Κωνστ. Μ. Καλλίας, Δημ. Β. Ὀλύμπιος. Ν. Ζ. Σπάλης, Ἐθαγγελία Α. Παύλου.

ΤΑ ΣΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπέβησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκλήρωθ' ἐν Ἀγγλῇ **ΚΩΝΣΤ. Κ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΣ** ὁ ὁποῖς ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Ἀδύουστου.
Πλοσιάζουν δρ. 1 διὰ 100 πρὸς. Διαγωνισμὸν ν.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)
Τόμοι 12 (οἱ ἔτη: 4, 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φ. 1,40 διὰ τὸ Ἐσωτ. καὶ 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτ.
Τόμοι 7 οἱ ἔτη: 1, 8, 9, 11, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.
(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 4ος, 10ος καὶ 13ος ἐξητηλήθησαν.)
ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1912
Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὃν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδειος φρ. 3 — Χρυσάετος φρ. 6. Διὰ τὰς Ἐπαρχ. ἄδειος 3,50, χρυσάετος 5,50 διὰ τὸ Ἐξωτερ. » 4, — » 7, —
Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὃν ἕκαστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχυδρ. τελῶν: Ἄδειος φρ. 7 — Χρυσάετος φρ. 10.
Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, ὃν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδειος φρ. 8 — Χρυσάετος φρ. 10.